

După 25 de ani...

Emanuel Popa

Duminică, 23 noiembrie 2008 ora 8:50. În fața biroului candidații înconjurați de prieteni, cunoștințe, neamuri, așteaptă să intre în birou pentru a primi ultimile sfaturi. Pe fața tuturor se citește acea expresie pe care nu ai văzut-o niciodată până atunci și îți dai seama că urmează să se întâmple ceva deosebit pentru ei. Toți discută cu înfrigurare diverse lucruri, dar de fapt înțelegi că fiecare încearcă să își ascundă emoțiile.

Apar frații păstori și intră împreună cu cei în haine albe pentru câteva minute în birou, apoi se reîntorc; urmează pozele. Când ieșim afară, pe treptele bisericii rămânem uimiți de perdeaua de fulgi care se așează tăcuți pe pământ, încercând să-l îmbrace în alb. Inima începe să îmi bată cu putere, ochii mi se umezesc și acea imagine îmi pare cunoscută; doar locația și personajele se schimbă. În urmă cu 25 de ani (11 decembrie 1983), pe o vreme foarte asemănătoare cu cea de acum, eram și eu îmbrăcat în alb alături de încă aproximativ 40 de persoane. Eram cel mai mic dintre cei care urmau să fie botezați în acea duminică. „Doamne îți mulțumesc că în toți acești ani ai fost cu mine și fără nici un merit al meu, Tu m-ai purtat în brațele Tale. Am greșit de multe ori, Te-am întristat, dar nu m-ai lăsat singur niciodată. Îți mulțumesc și Te iubesc.”

Unul din gândurile care s-a cuibărit bine în mintea mea este legat de trei din tinerii care se botează acum: Nati Ciupe, Casiana Horopciuc și Cristina Tudosă. Fiecare din ei au măcar unul din părinți „născuți pentru cer” în aceeași zi cu mine. Ce mare binecuvântare și ce cadou le-a dăruit Dumnezeu, ca după 25 de ani de umblare cu El, să-și vadă copiii mărturisindu-și dragostea pentru Cel Preasfânt! La mulți ani frații mei și Dumnezeu să-i ajute pe toți copiii noștri să răspundă cu dragoste, dragostei Lui.

Dacă veți citi în revista din luna aprilie a acestui an, veți vedea că grupa VII–VIII de atunci s-a prezentat, iar una dintre fete își exprima dorința de a se boteza cât mai mulți (toți) la același botez. Deși nu s-a împlinit pe deplin acest gând, totuși sunt câțiva care au făcut lucrul acesta. Când am fost cu ei în vară în tabără, unii dintre ei mi-au spus despre dorința lor și m-au rugat să spun câteva lucruri la mărturiile lor. A fost o adevărată onoare pentru mine rugămintea pe care mi-au adresat-o și deși mi-am dorit să le-o împlinesc, nu am reușit. Dar folosesc acest prilej pentru a spune câteva lucruri despre ei, cei care s-au botezat.

În primul rând aș vrea să subliniez dorința lor de implicare în orice lucrare de la biserică. Dacă veți sta de vorbă cu părinții lor, veți afla că una din „marile” probleme cu care se confruntă este că vor să participe la prea multe activități din biserică. „Doamne, te rog, păstrează această râvnă pentru Casa Ta în inimile lor toată viața.”

Un alt lucru pe care l-am observat la ei este bucuria. Bucuria de a fi împreună, bucuria de veni la Casa Domnului, bucuria de a-L sluji pe El cu **tot** ce au. Mă uit de multe ori la ei când cântă și nu pot să rămân indiferent la expresia feței lor. Cântarea lor pornește din inimă și apoi ajunge pe buze. I-am văzut și la alte activități: aranjarea bisericii pentru Ziua Rodelor, aranjarea și decorarea sălii grupei VII-VIII, servirea la masă în duminicile când suntem adunată toată „Familia” în jurul mesei, etc. Bucuria de a-L sluji pe Dumnezeu se vede în toate acțiunile lor.

În încheierea acestor rânduri aș avea un îndemn pentru cei care le suntem de acum frați și surori mai mari. În noaptea când Domnul Isus a fost prins pentru a fi judecat și răstignit, îi spune lui Petru: „Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu m-am rugat pentru tine” (Luca 22:31-32). Când îi vom vedea bucuroși, **să ne rugăm pentru ei**; când îi vom vedea triști, **să ne rugăm**

pentru ei; când vom avea motive de bucurie din partea lor, **să ne rugăm pentru ei**; când ne vor întrista, **să ne rugăm pentru ei**. **Să ne rugăm pentru ei** este cel mai bun ajutor pe care putem să-l oferim. Haideți să facem aceasta pentru ei și pentru fiecare din cei care formăm „Familia noastră”!

Fiți binecuvântați!